

Jeg må derfor på Venstres vegne tilkendegive, at vi ikke kan støtte forslaget.

Karen Højte Jensen (KF):

Intet parti kan vel være imod, at man formidler litteratur til børn og unge. Vi er naturligvis i Det Konservative Folkeparti også optaget af, at børn og unge læser, at man styrker deres læsning i bredeste forstand, som det fremgår af betragtningerne her. Vi mener naturligvis, der er behov for at stimulere børns og unges læsning i en tid, hvor medierne, de elektroniske, optager meget af de unges tid, så vi mener, det er grundlæggende både af hensyn til børns fremtidige erhverv og til det mere fritidsprægede, at de er i stand til at læse og på den måde få gode oplevelser. Vi mener også, at det er vigtigt med forskning.

Men når vi så ser på det konkrete forslag, mener vi, at det er at tage munden for fuld. Vi synes ikke, at tiden er inde til at oprette et selvstændigt center. Vi mener, der er basis for det, der allerede eksisterer for at forske og gøre noget mere på området, uden at vi hermed skal etablere et helt nyt og omfangsrigt center.

Jeg er enig i det, Venstres ordfører sagde, at vi kunne jo starte med at styrke danskundervisningen i folkeskolen. Så var vi kommet et godt stykke ad vejen.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Margrete Auken (SF):

Det kan jo næppe undre, at SF støtter forslaget, da det jo nærmest er magen til eller i hvert fald meget tæt på de forslag, som SF tidligere har fremsat. Og jeg synes også, det er godt her at høre, at det lyder, som om der er opbakning. Så vidt jeg kunne høre Socialdemokratiets ordfører, så var vi da meget tæt på.

Det var ikke helt trygt at høre ministeren sige, at det jo stort set var fint, bare de kunne finde ud af det selv. Altså det er jo ikke nok, hvis man siger det på den måde. Der må ligesom komme lidt mere.

Nu vil jeg overlade det til ordføreren for forslagsstillerne at gå ind og kommentere på det, men jeg tænkte jo lidt over, hvad der i grunden ligger i det, ligesom jeg må indrømme, at Venstres ordførers tale overgik simpelt hen mine åndsevner. Jeg kunne ikke forstå, hvad meningen var, når man skulle hjælpe børnene, men ikke måtte have voksne til at gøre det. Det var det, jeg kunne høre, der blev sagt, og det er altså

meget svært at komme børnene til hjælp i de her spørgsmål, uden at det betyder, at der så er nogle voksne, der bliver sat i sving med at gøre det. Jeg tror ikke, de kan selv.

Men i hvert fald er vi meget glade for forslaget, og vi håber som sagt, at det får en lidt bedre gang igennem Folketinget end vores tidligere har fået.

Børne- og ungdomslitteraturen er nemlig hårdt trængt i dag dels af de andre medier, dels af, at folke- og skolebiblioteker er blevet meget sparsommelige og køber langt færre børne- og ungdomsbøger end før. Det betyder bl.a., at en del børne- og ungdomsbøger slet ikke har mulighed for at udkomme.

Dertil kommer, at det er meget begrænset, hvad der eksisterer af børnebogsanmeldere i dagspressen. Det er vanskeligt for forældre og andre, der interesserer sig for området, at få en rimelig information om skidt og kanel i børnelitteraturen samt begrundelser for, hvad der er skidt, og hvad der er kanel.

En væsentlig grund til at gøre noget ud af børns læsning er, at det trods den voksende jungle af kommunikationsmidler er umuligt at klare sig i samfundet – vi kalder det endda informations-samfundet – uden at kunne læse og forstå en tekst. Nogle børn har et meget varieret medieforbrug, og mange læser meget, mens andre børn bruger medierne meget ensidigt, og mange større børn har læsevanskeligheder.

Dette kan et børnelitteraturcenter naturligvis ikke alene rette op på, men meget kunne vel gøres, hvis man udbyggede og uddybede forskningen på litteraturområdet.

Noget sker der ganske vist. Der forskes en del i læseproblemerne, men der forskes meget lidt i den del af litteraturen, som børn læser i deres fritid. Som der står i bemærkningerne til forslaget, er det vigtigt, at alle, som arbejder med børne- og ungdomslitteratur, og almindeligt interesserede forældre kan indhente relevant information om børns læsning, og det kniber det med i dag. Der sidder en enkelt eller halvanden forsker på Danmarks Lærerhøjskole, der beskæftiger sig seriøst med området, og der nævnes jo altså også, at Sverige og Norge i årevis har haft omfattende børnelitteraturinstitutter, og for Sveriges vedkommende har man i mange år haft et professorat i børnelitteratur.

Kan det, uvist af hvilken grund, ikke lade sig gøre at etablere et selvstændigt børnelitteraturcenter, bør der tages skridt til at oprette et børnekulturcenter med forskning og undervisning i